

2025/1291

3.7.2025

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/1291

z dnia 2 lipca 2025 r.

w sprawie rejestracji nazwy pochodzenia „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” w unijnym rejestrze oznaczeń geograficznych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 99 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 90 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1143 ⁽²⁾, które zmienia rozporządzenie (UE) nr 1308/2013, to ostatnie ma nadal zastosowanie do wniosków o rejestrację oznaczeń geograficznych w odniesieniu do wina, otrzymanych przez Komisję i opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przed dniem 13 maja 2024 r. W dniu 19 lipca 2022 r. Komisja otrzymała złożony przez Słowację wniosek o rejestrację nazwy pochodzenia (ChNP) „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti”.
- (2) Zgodnie z art. 97 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wniosek Słowacji o rejestrację nazwy pochodzenia „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 23 października 2023 r. ⁽³⁾.
- (3) W dniu 19 stycznia 2024 r. Komisja otrzymała uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie od Węgier. Po stwierdzeniu jego dopuszczalności Komisja w dniu 29 lutego 2024 r. wezwała Węgry i Słowację do podjęcia odpowiednich konsultacji w celu osiągnięcia porozumienia, jak przewidziano w art. 98 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (4) W dniu 29 maja 2024 r. Węgry wystąpiły z wnioskiem o przedłużenie konsultacji. Ponieważ jednak Słowacja takiego wniosku nie złożyła, nie spełnia on warunku określonego w art. 98 ust. 2 zdanie ostatnie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. W związku z tym konsultacji nie przedłużono. Konsultacje zakończyły się bez porozumienia między Węgrami a Słowacją. W związku z tym Komisja ma podjąć decyzję zgodnie z art. 99 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uwzględniając wyniki konsultacji.
- (5) W uzasadnionym oświadczeniu o sprzeciwie i podczas konsultacji ze Słowacją Węgry stwierdziły, że nazwa „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” nie powinna zostać zarejestrowana, ponieważ jest częściowo homonimiczna w stosunku do nazwy „Tokaj/Tokaji” wpisanej do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych w odniesieniu do Węgier. Węgry stwierdziły, że rejestracja proponowanej nazwy jest zatem sprzeczna z art. 100 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Ponadto Węgry stwierdziły, że wyszczególnienie elementu „TOKAJSKÉ VÍNO” w nazwie „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” poprzez użycie wielkich liter może wprowadzać konsumentów w błąd, wywołując wrażenie, że oznaczane nim produkty spełniają te same rygorystyczne normy, które mają zastosowanie do win produkowanych jako węgierski „Tokaj/Tokaji”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1143 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie oznaczeń geograficznych w odniesieniu do wina, napojów spirytusowych i produktów rolnych oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności i określeń jakościowych stosowanych fakultatywnie w odniesieniu do produktów rolnych, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2019/787 i (UE) 2019/1753 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 (Dz.U. L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).

⁽³⁾ Dz.U. C, C/2023/385, 23.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/385/oj>.

- (6) Węgry zakwestionowały również terytorialną adekwatność określenia „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti”, wskazując, że obszar geograficzny objęty tym oznaczeniem nie odpowiada historycznie zdefiniowanemu regionowi Tokaj, a zatem strona słowacka lekceważy wspólne dla Węgier i Słowacji tło historyczne i tradycje dotyczące wina Tokaj. Węgry zauważyły, że spośród siedmiu gmin znajdujących się na wyznaczonym obszarze geograficznym objętym oznaczeniem „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” tylko Malá Tňa i Viničky historycznie należały do regionu Tokaj określonego w austro-węgierskich przepisach obowiązujących w latach 1908–1924.
- (7) Ponadto Węgry stwierdziły, że łatwiej jest produkować „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” niż „Tokaj/Tokaji”, co stawia producentów tego drugiego wina w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej. W tym kontekście Węgry zauważyły, że w porównaniu ze specyfikacją produktu „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” specyfikacja produktu objętego ChNP „Tokaj/Tokaji” wymaga zachowania bardziej rygorystycznych norm i wyższej jakości. Dotyczyło to w szczególności produkcji naturalnych win słodkich lub limitów wydajności. Specyfikacja produktu dotycząca win objętych nazwą słowacką pozwala również na produkcję większej liczby rodzajów wina i większej liczby kategorii produktów sektora wina niż jest to dozwolone w specyfikacji produktu węgierskiego „Tokaj/Tokaji”. W związku z tym Węgry podkreśliły, że produktu zarejestrowanego pod tą samą nazwą nie można wytwarzać na dwa odrębne sposoby.
- (8) Ponadto Węgry zwróciły uwagę na stosowaną na Słowacji ChNP „Vinohradnícka oblasť Tokaj”, która obejmuje produkcję wina niemal taką samą, jak we wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti”. Węgry oświadczyły, że nie sprzeciwiałyby się rejestracji nazwy pochodzenia „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti”, gdyby Słowacja unieważniła istniejącą ChNP „Vinohradnícka oblasť Tokaj”.
- (9) Komisja oceniła argumenty przedstawione w uzasadnionym oświadczeniu o sprzeciwie Węgier w świetle rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uwzględniając otrzymane informacje dotyczące konsultacji przeprowadzonych między zainteresowanymi stronami.
- (10) Przed rozpatrzeniem argumentów Węgier podniesionych w sprzeciwie Komisja odnotowała, że w dniu 22 listopada 1967 r. Słowacja zarejestrowała nazwę „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” jako nazwę pochodzenia AO-45 (*) w systemie międzynarodowej rejestracji nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych na mocy Porozumienia lizbońskiego o ochronie nazw pochodzenia i ich międzynarodowej rejestracji (porozumienie lizbońskie) (†).
- (11) Zasady przejścia od porozumienia lizbońskiego do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych (akt genewski) (‡) określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1753 (§). Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1753 w odniesieniu do nazw pochodzenia nieobjętych ochroną w ramach systemu unijnego państwa członkowskie, które są stronami porozumienia lizbońskiego i przystąpiły do aktu genewskiego (takie jak Słowacja), mają wybór. Mogą one zdecydować się na złożenie wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia w ramach systemu unijnego, a następnie o rejestrację na mocy aktu genewskiego, albo o unieważnienie rejestracji nazwy pochodzenia w rejestrze międzynarodowym (§).

(*) https://lisbon-express.wipo.int/pdf/CRTINF_6376_Current%20information%20-%20AO-45.pdf. Pierwotnie nazwę tę zarejestrowano na mocy porozumienia lizbońskiego jako „TOKAJSKÉ VÍNO z československej oblasti”, ale po rozpadzie Czechosłowacji zmieniono ją na TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti”.

(†) <https://www.wipo.int/wipolex/en/text/285856>.

(‡) Dz.U. L 271 z 24.10.2019, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2019/1754/oj.

(§) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1753 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie działań Unii po jej przystąpieniu do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych (Dz.U. L 271 z 24.10.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1753/oj>).

(§) Zarówno Węgry, jak i Słowacja zarejestrowały już na mocy aktu genewskiego inne nazwy pochodzenia dotyczące Tokaju: Węgry – AO-527 „Tokaj”, zob. https://lisbon-express.wipo.int/pdf/CRTINF_6858_Current%20information%20-%20AO-527.pdf, oraz Słowacja – AO-1230 „Vinohradnícka oblasť Tokaj”, zob. https://lisbon-express.wipo.int/pdf/CRTINF_25456_Current%20information%20-%20AO-1230.pdf.

- (12) Zgodnie z art. 3 decyzji Rady (UE) 2019/1754⁽⁹⁾ państwa członkowskie, które były stronami porozumienia lizbońskiego w dniu 26 lutego 2020 r. (takie jak Słowacja), są upoważnione do ratyfikowania aktu genewskiego lub przystąpienia do niego wyłącznie w zakresie, w jakim ich przystąpienie jest niezbędne do zachowania, w interesie Unii, starszeństwa i ciągłości ochrony nazw pochodzenia już zarejestrowanych przez te państwa członkowskie na mocy porozumienia lizbońskiego oraz do wypełnienia obowiązków określonych w art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/1753.
- (13) W związku z tym zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1753 wniosek o rejestrację nazwy „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” w systemie unijnym jest warunkiem wstępnym międzynarodowej rejestracji nazwy pochodzenia AO-45 „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” na mocy aktu genewskiego oraz zachowania powiązanych praw pierwszeństwa. W przypadku braku rejestracji w unijnym systemie nazwy „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” Słowacja nie byłaby upoważniona do rejestracji nazwy pochodzenia AO-45 „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” na mocy aktu genewskiego i utraciłaby ochronę nazwy pochodzenia na mocy porozumienia lizbońskiego.
- (14) Jeżeli chodzi o argument Węgier dotyczący homonimii, Komisja uważa, że nazwa „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” jest rzeczywiście częściowo homonimiczna w stosunku do węgierskiej ChNP „Tokaj/Tokaji”. W takich sytuacjach, zgodnie z art. 100 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, należy uwzględnić miejscowe i tradycyjne użycie oraz ryzyko pomylenia. Jeśli chodzi w szczególności o ryzyko pomylenia, nazwa homonimiczna nie może prowadzić do błędnego przekonania konsumenta, że produkty pochodzą z innego terytorium.
- (15) W odniesieniu do miejscowego i tradycyjnego użycia zarówno Węgry, jak i Słowacja twierdzą, że tradycje winiarskie regionu Tokaj zachowywane są od wieków. Region ten znajduje się na północno-wschodnich Węgrzech i południowo-wschodniej Słowacji, przy czym zarówno Węgry, jak i Słowacja produkują wina Tokaj i zapewniają ochronę powiązanych nazw win. Słowacja wskazała, że „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” to nazwa wina Tokaj, która jest tradycyjnie stosowana na Słowacji w związku z odpowiednim obszarem geograficznym wyznaczonym przez Słowację. To stwierdzenie dotyczące stosowania słowa „Tokaj” w odniesieniu do wina słowackiego jest poparte istnieniem słowackich przepisów dotyczących wina Tokaj od 1959 r. oraz ochroną nazwy „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” na mocy porozumienia lizbońskiego od 1967 r.
- (16) Jeśli chodzi o ryzyko pomylenia, po pierwsze, nazwa odnosi się do prawdziwego pochodzenia produktu, tj. regionu Tokaj, którego jedna część znajduje się na Słowacji, a druga część na Węgrzech, przy czym nazwa ta jest tradycyjnie używana w obu częściach transgranicznego regionu Tokaj. Komisji nie są znane przypadki pomylenia przez konsumentów spowodowane tymi okolicznościami. Przeciwnie, konsumenci znają długą historię win o nazwie „Tokaj” w obu krajach. Współistnienie na rynku węgierskich i słowackich win Tokaj oraz ich rosnąca renoma skłoniły zarówno Węgry, jak i Słowację do ubiegania się o ochronę powiązanych nazw win. W 2006 r. zarejestrowano jako ChNP dwie nazwy odnoszące się do regionu Tokaj, tj. „Tokaj/Tokaji” w przypadku Węgier i „Vinohradnícka oblasť Tokaj” w przypadku Słowacji. Wspomniane ChNP współistniały w odniesieniu do tego samego transgranicznego regionu winiarskiego, nie prowadząc do pomylenia⁽¹⁰⁾. Nie ma powodów, aby sądzić, że obecny wniosek o rejestrację innej słowackiej ChNP zawierającej nazwę „Tokaj” spowoduje ryzyko pomylenia z nazwą węgierską.
- (17) Po drugie, nazwy wina węgierskiego i wina słowackiego nie są identyczne. Nazwy te są jedynie częściowo homonimiczne. W języku słowackim „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” to nazwa złożona, w której do „Tokaju” odnosi się przymiotnik („TOKAJSKÉ”).

⁽⁹⁾ Decyzja Rady (UE) 2019/1754 z dnia 7 października 2019 r. w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych (Dz.U. L 271 z 24.10.2019, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2019/1754/oj>).

⁽¹⁰⁾ W sektorze produktów rolnych można także znaleźć inne przykłady współistnienia oznaczeń geograficznych odnoszących się do podobnych produktów i obszarów geograficznych podzielonych między państwa członkowskie, np. „Steirisches Kürbiskernöl” (ChOG) z Austrii i „Štajersko Prekmursko Bučno Olje” (ChOG) ze Słowenii lub „Jambon d'Ardenne” (ChOG) z Belgii oraz „Jambon sec des Ardennes/Noix de Jambon sec des Ardennes” (ChOG) z Francji.

- (18) Po trzecie, nazwa słowacka zawiera element geograficzny „zo slovenskej oblasti” („z obszaru słowackiego”), który wyraźnie wskazuje kraj pochodzenia i dodatkowo zmniejsza ryzyko błędnego zrozumienia. Jak wyjaśniła Słowacja, ten element geograficzny wykorzystano już w momencie rejestracji nazwy pochodzenia AO-45 „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” na mocy porozumienia lizbońskiego w celu wyraźnego rozróżnienia między węgierską a słowacką nazwą pochodzenia.
- (19) Po czwarte, art. 119 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zawiera wymóg, aby etykietowanie i prezentacja wina w Unii obejmowały wskazanie miejsca wytworzenia. W praktyce oznacza to, że informacja o kraju pochodzenia wina jest obowiązkowa. Etykiety win zawierają zatem zazwyczaj określenie „wino z ...”, „wyprodukowane w ...” lub „produkt ...”. Zapewnia to dodatkową jasność co do pochodzenia wina i wprowadza dalsze rozróżnienie między winami Tokaj produkowanymi na Węgrzech z jednej strony i na Słowacji z drugiej strony.
- (20) Po piąte, jeżeli chodzi o uwydatnienie nazwy regionu Tokaj poprzez użycie wielkich liter, co kwestionują Węgry, Słowacja wyjaśniła, że wielkie litery użyte w nazwie przedłożonej do rejestracji w ramach systemu unijnego były potrzebne w celu zapewnienia dostosowania nazwy, która ma zostać zarejestrowana na mocy aktu genewskiego, do nazwy już zarejestrowanej na mocy porozumienia lizbońskiego. W każdym razie, biorąc pod uwagę elementy umożliwiające rozróżnienie między Tokajem węgierskim a słowackim, jak wyjaśniono w motywach 16, 17, 18 i 19, uznaje się, że użycie wielkich liter w nazwie „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” nie zwiększa ryzyka błędnego zrozumienia.
- (21) Mając na uwadze wszystkie te elementy Komisja uznaje, że biorąc pod uwagę miejscowe i tradycyjne użycie oraz brak ryzyka pomylenia, w szczególności ze względu na to, że konsumenci nie są błędnie przekonywani, iż produkty pochodzą z innego terytorium, częściowa homonimia nie stoi na przeszkodzie rejestracji nazwy „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti”.
- (22) Jeżeli chodzi o argument Węgier, że obszar geograficzny „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” nie odpowiada historycznie zdefiniowanemu regionowi Tokaj, Komisja zauważa, że chociaż węgierskie i słowackie wina Tokaj łączy wspólna historia uprawy winorośli, obecnie produkcja win Tokaj odbywa się na dwóch odrębnych obszarach geograficznych w dwóch państwach członkowskich. Obszar geograficzny „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” obejmuje siedem gmin słowackich. W 1959 r. Słowacja formalnie wyznaczyła go w ustawodawstwie krajowym jako obszar produkcji słowackich win Tokaj. Regiony winiarskie mogą z czasem ewoluować, a ich granice terytorialne mogą ulec zmianie w porównaniu ze stanem sprzed wieków, co jednak nie upoważnia do kwestionowania autentyczności miejsca pochodzenia.
- (23) Słowacja wykazała zgodność z warunkami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013, w tym dotyczącymi pojęcia „nazwa pochodzenia” zdefiniowanego w art. 93 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. W szczególności Słowacja wykazała związek między produktem a środowiskiem geograficznym z właściwymi dla niego czynnikami przyrodniczymi oraz ludzkimi. Słowacja wskazała również, że przedmiotowy obszar geograficzny i metoda produkcji słowackiego wina Tokaj podlegają na Słowacji uregulowaniom od 1959 r. Samego wskazania przez Węgry na historycznie wytyczone granice, odzwierciedlone w przepisach obowiązujących w Cesarstwie Austro-Węgierskim w 1908 r., nie można uznać za wystarczającą podstawę dla zakwestionowania wyznaczenia obszaru przez Słowację lub związku między tym obszarem a właściwościami słowackiego wina Tokaj. W związku z tym Komisja odrzuca argument Węgier kwestionujący terytorialną adekwatność określenia „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” i wezwanie do dostosowania wyznaczonego obszaru geograficznego objętego „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” do obszaru geograficznego Tokaj odzwierciedlonego w przepisach Cesarstwa Austro-Węgierskiego w 1908 r.
- (24) Jeżeli chodzi o twierdzenie Węgier, że producenci węgierscy znajdują się w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej ze względu na wymogi dotyczące specyfikacji produktu węgierskiego „Tokaj/Tokaji”, które są bardziej rygorystyczne i surowsze w porównaniu ze specyfikacją produktu słowackiego „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti”, Komisja uważa, że „Tokaj/Tokaji” i „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” to odrębne nazwy, do których odnoszą się odrębne specyfikacje produktu. Do celów przedmiotowego wniosku o rejestrację Słowacja nie musi przestrzegać węgierskiej specyfikacji produktu „Tokaj/Tokaji”. Tak samo Węgry nie są zobowiązane do dostosowania swoich przepisów do słowackiej specyfikacji produktu „Vinohradnícka oblasť Tokaj” lub „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” i mają swobodę ustanawiania i utrzymywania własnych wymogów dotyczących wina „Tokaj/Tokaji”. Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 nie zawiera wymogu, zgodnie z którym w przypadku nazw częściowo homonimicznych wymagana byłaby ta sama specyfikacja produktu. Wobec braku ryzyka pomylenia słowackich

i węgierskich ChNP, ewentualne odmienne normy nie mają wpływu na ocenę w świetle art. 100 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Nie ma zatem podstaw, by podnosić kwestię niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej wynikającej z bardziej rygorystycznych wymogów specyfikacji produktu dotyczącej konkretnej ChNP w porównaniu ze specyfikacją produktu innej ChNP. Podsumowując, należy odrzucić argument Węgier dotyczący niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej ze względu na bardziej rygorystyczne wymogi dotyczące produkcji.

- (25) Jeżeli chodzi o oświadczenie Węgier, że nie sprzeciwilyby się rejestracji nazwy pochodzenia „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” w przypadku unieważnienia przez Słowację istniejącej nazwy pochodzenia „Vinohradnícka oblasť Tokaj”, Komisja uważa, że decyzja w sprawie właściwego sposobu postępowania należy do Słowacji. Słowacja potwierdziła, że ChNP „Vinohradnícka oblasť Tokaj” jest w użyciu i że nie zamierza jej unieważniać. Zdaniem Komisji rejestracja ChNP „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” nie zależy od unieważnienia ChNP „Vinohradnícka oblasť Tokaj”, której stosowanie i ochronę Słowacja chce utrzymać, ponieważ są to dwie różne nazwy.
- (26) Podsumowując, żaden z argumentów podniesionych przez Węgry nie uzasadnia odrzucenia wniosku o rejestrację. W związku z tym nazwę pochodzenia „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” należy wpisać do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych.
- (27) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa pochodzenia „TOKAJSKÉ VÍNO zo slovenskej oblasti” zostaje niniejszym wpisana do unijnego rejestru oznaczeń geograficznych, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) 2024/1143.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lipca 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN